

ΒΕΡΜΙΟ: Πανηγύρισε η Παναγία Σουμελά

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Πέμπτη 15 Αυγούστου, το πρωί, τελέστηκε με λαμπρότητα **η εορτή της Κοιμήσεως της Υπεραγίας Θεοτόκου στο Πανελλήνιο Ιερό Προσκύνημα της Παναγίας Σουμελά** στην Καστανιά του Βερμίου.

Στο πανηγυρικό συλλείτουργο προεξήρχε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου κ. Δαμασκηνός, ενώ έλαβαν μέρος οι Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Σερρών και Νιγρίτης κ. Θεολόγος, Μεσογαίας και Λαυρεωτικής κ. Νικόλαος, Ιλίου, Αχαρνών και Πετρουπόλεως κ. Αθηναγόρας, Λαγκαδά, Λητής και Ρεντίνης κ. Ιωάννης, Ιωαννίνων κ. Μάξιμος, ο οποίος χοροστάτησε και στον Όρθρο, Τρίκκης και Σταγών κ. Χρυσόστομος, Λαρίσης και Τυρνάβου κ. Ιερώνυμος και ο Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων, ο οποίος κήρυξε και τον θείο λόγο.

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας, παρουσία του Προέδρου της Ελληνικής Δημοκρατίας κ. Προκόπη Παυλόπουλου,

τελέστηκε μνημόσυνο για τα θύματα της γενοκτονίας του Ποντιακού Ελληνισμού, με αφορμή την συμπλήρωση 100 ετών.

Επίσης, όπως κάθε χρόνο το Ίδρυμα τίμησε δύο αριστεύσαντες μαθητές του Μακροχωρίου στη μνήμη των μαθητών που χάθηκαν στο τραγικό δυστύχημα των Τεμπών και την τιμητική διάκριση απένειμε ο Πρόεδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας κ. Προκόπης Παυλόπουλος.

Ακολούθησε η καθιερωμένη λιτάνευση της ιεράς εικόνας και το τρισάγιο ενώπιον του μνημείου του Αλέξανδρου Υψηλάντη.

Η ομιλία του Σεβ. Μητροπολίτου Βεροίας:

«Ποῦ νῦν ἀπαίρεις σκηνή ... Θεοῦ τοῦ ζῶντος;» (Κανὼν α΄, η΄ ῥοδή)

Μία σκηνή, τή σκηνή τῆς ἐνδό-ξου εἰς οὐρανοῦς Μεταστάσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, μᾶς πε-ρι-γράφει ὁ ἱερός ποιητής τοῦ πρῶ-του Κανόνος τῆς ἐορτῆς, ὁ ἅγιος Κοσμάς ὁ μελωδός, καί μᾶς μετα-φέρει στή Σιών, ὅπου «ἡ πληθὺς τῶν θεολόγων» παρακολουθεῖ τήν Παναγία Παρθένο νά ἀνέρ-χε-ται στά χέρια τοῦ Υἱοῦ της πρὸς τόν οὐρανό.

Τήν παρακολουθεῖ καί κραυγά-ζει: «Ποῦ νῦν ἀπαίρεις σκηνή ... Θεοῦ τοῦ ζῶντος;» Ποῦ πηγαίνεις, λοιπόν, ἐσύ πού εἶσαι ἡ σκηνή τοῦ ζῶντος Θεοῦ;

Δέν φεύγει γιά τήν Αἴγυπτο τώρα ἡ Παναγία Παρθένος, κυνηγημένη ἀπό τήν κακία καί τή μανία τοῦ Ἡρώδου, ἔχοντας στήν ἀγκάλη της βρέφος τόν μονογενῆ Υἱό της, ἀλλά ἀνέρχεται δοξασμένη στοὺς οὐρανοῦς. Καί δέν εἶναι αὕτη τώ-ρα πού κρατᾷ

στοργικά τόν Υιό της, αλλά είναι ο Υιός της, ο Χρι-στός, αυτός που κρατά με σεβασμό στά χέρια του την ψυχή της Πανα-γίας Μητέρας του και την ανεβά-ζει στά ούράνια σκηνώματα για να είναι εκεί αιωνίως πάρε-δρος του θρόνου του, πρέσβειρα και μεσίτρια των ανθρώπων και συγχρόνως δόξα και καύχημα των γηγενών.

Αυτό τό γεγονός, αυτό τό θαῦμα της Κοιμήσεως και της εις ούρα-νούς Μεταστάσεως της Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τό ὁποῖο δέν περιέ-γρα-ψε μόνο ἡ εὐλαλος γλῶσσα των ἱερῶν ὑμνογράφων, ἀλλά ἀποτύ-πωσε ἀριστοτεχνικά και ὁ ἐμπνευ-σμένος χρωστήρας των βυζαντι-νῶν ἀγιογράφων, ὅπως βλέπουμε στίς τοιχογραφίες των ναῶν μας, τιμᾷ σήμερα ὁ ὀρθόδοξος Χριστια-νι-κός κόσμος, τιμᾷ σήμερα ὁ Ἑλλη-νισμός σέ ὅλα τά μήκη και τά πλάτη τοῦ κόσμου, σέ στεριές και σέ θάλασσες.

Τό τιμᾷ ὅμως ὅλως ἰδιαιτέρως ὁ Πο-ντιακός Ἑλληνισμός, ὁ ὁποῖος προστρέχει σήμερα ἐδῶ, στό ἱερό αὐτό κατοικητήριο της ἐφεστίου εἰκό-νος των Ἑλλήνων τοῦ Πό-ντου, στό Ἱερό Προσκύνημα της Πα-ναγίας Σουμελᾶ, εὐλαβῆς προσκυ-νητής και λάτρης της Παρ-θένου.

Τό τιμᾷ ἐδῶ, ὅπου συρρέουν και φέτος, ὅπως κάθε χρόνο, Πόντιοι ἀπό ὅλα τά μέρη τοῦ κόσμου και ὄχι μόνο, εὐσεβεῖς προσκυνητές της Πανα-γίας μας, μαζί μέ τούς ἄρχοντες τοῦ τόπου και τοῦ Γένους μας, για να ἐκφράσουν μαζί μέ τούς Πο-ντίους τόν σεβασμό και την ἀγάπη τους πρός την Παναγία Μητέρα τοῦ Κυρίου και των ἀνθρώπων και να της ἐμπιστευθοῦν τίς ἀγωνίες και τίς ἐλπίδες τους για τό σήμερα και τό αὔριο της ζωῆς τους, των παιδιῶν τους, της πατρίδος μας.

Και τό φετινό προσκύνημα στή χάρη της Θεομήτορος, ὁ φετινός ἐορτασμός της ἐνδόξου Κοιμήσεως της Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἐδῶ στίς πλαγιές τοῦ Βερμίου, στή νέα Μο-νή της Παναγίας της Σουμελᾶ, ἔχει μία ξεχωριστή σημασία ὄχι μόνο για τόν Ποντιακό Ἑλληνισμό ἀλλά για ὅλους τούς Ἑλληνες και για ὅλον τόν κόσμο. Γιατί φέτος συμπληρώθηκαν 100 χρόνια ἀπό τή Γενοκτονία των Ἑλλήνων τοῦ Πόντου. Συμπληρώθηκαν 100 χρό-νια ἀπό την ἐποχή που οἱ πατέρες μας, ὁ ἀκμάζων για αἰῶνες Ἑλλη-νισμός τοῦ Πόντου, ἔγινε θύμα μιᾶς ὑπερφίαλης πολιτικῆς, ἡ ὁποία ἐπικουρού-μενη ἀπό τά οἰκονομικά κυρίως συμ-φέροντα των ἰσχυρῶν της ἐπο-χῆς, ἐπεδίωξε τόν ἀφανισμό των Ἑλλήνων τοῦ Πόντου μέ κάθε τρόπο και μέ κάθε μέσο.

Ἀναρίθμητες οἱ μαρτυρίες για τό ἔγκλημα που διεπράχθη ἐναντίον των Ἑλλήνων τοῦ Πόντου. 353.000 χιλιάδες είναι ὁ ἀριθμός των θυμάτων αὐτῆς της ἀπάνθρω-πης πολιτικῆς, ἐξαιτίας της ὁποίας ὁ Ἑλληνισμός δέν κατέβαλε μόνο βαρύ φόρο αἵματος, ἀλλά ξερρι-ζώθηκε βίαια ἀπό τίς πατρογο-νικές του ἐστίες

καί ἀναγκάσθηκε νά πάρει τόν πικρό δρόμο τῆς προσ-φυγιᾶς.

«Θρῆνος καί κλαυθμός καί ὀδυρ-μός πολὺς, Ραχήλ κλαίουσα τὰ τέκνα αὐτῆς ...».

Ὁ προφητικός λόγος γιὰ τὴ σφα-γὴ τῶν νηπίων ἀπὸ τὸν Ἡρώδη ἐπα-ναλήφθηκε γιὰ τὴν ἀποτρό-παιη αὐτὴ καταστροφή πού δέν μπορεῖ νά συλλάβει νοῦς ἀνθρώ-που.

Ὁ Ποντιακὸς Ἑλληνισμὸς ξεκί-νη-σε τὴ μαρτυρικὴ πορεία τῆς ἐξόδου ἀπὸ τὸν τόπο του, ἀπὸ τὸν τόπο στὸν ὁποῖο γιὰ αἰῶνες μεγα-λούργησε. Τὸν πόνο καί τὴν ὀδύ-νη αὐτῆς τῆς συμφορᾶς ἀπά-λυνε ἡ Παναγία Μητέρα τοῦ Κυ-ρίου μας. Τὴν εὐχή της πῆραν μαζί τους φεύγοντας οἱ πατέρες μας ὡς προ-στασία καί σκέπη τους. Ἡ χάρη τῆς Παναγίας τῆς Σουμελιώτισσας, πρὸς τὴν ὁποία πάντοτε κατέφευ-γαν οἱ Πόντιοι καί στίς χαρές καί στίς λύπες, καί δέν παρέλειπαν πο-τέ νά τιμοῦν πανηγυρικὰ τὴν ἐορτὴ τῆς ἐνδόξου Κοιμήσεώς της ἀνη-φορίζοντας στό ἱστορικό μο-να-στήρι της, ἦταν αὐτὴ πού τοὺς συνόδευε.

«Ποῦ νῦν ἀπαίρεις σκηνὴ ... Θεοῦ τοῦ ζῶντος;»

Αὐτοὶ πού ρωτοῦν τώρα δέν εἶναι «οἱ θεολόγοι τῆς Σιών», δέν εἶναι οἱ ἀπόστολοι καί οἱ ἱεράρχες, οἱ ὁποῖοι συναθροίσθηκαν νεύματι θείῳ γιὰ νά κηδεύσουν τό ἄχρα-ντο σῶμα τῆς Θεομήτορος.

Αὐτοὶ πού ρωτοῦν εἶναι οἱ ἄγ-γελοι καί οἱ ἀρχάγγελοι, εἶναι ὁ εὐαγγε-λιστὴς Λουκᾶς πού ἀποτύ-πωσε στὴν εἰκόνα τῆς Σουμελιώ-τισσας τὸ ἱερό πρόσωπο τῆς Ὑπε-ραγίας Θεοτόκου, εἶναι ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος τοῦ Βαζε-λῶ-νος καί ὁ ἅγιος μεγαλομάρτυς Γεώργιος ἀπὸ τὸν Περιστερεῶτα.

«Ποῦ νῦν ἀπαίρεις σκηνὴ ... Θεοῦ τοῦ ζῶντος;»

Δέν χρειάζεται ὅμως ἀπάντηση στὴν ἐρώτηση αὐτή, γιατί ἡ Ὑπε-ραγία Θεοτόκος, ἡ στοργικὴ Μητέ-ρα ὅλων τῶν Ὁρθοδόξων, ἀποδει-κνύει συνοδεύοντας τὰ παιδιὰ της, τοὺς Ποντίους πού ἐκδιώχθηκαν ἄδικα καί βάνουσα ἀπὸ τίς πα-τρο-γονικὲς τοὺς κοιτίδες καί ὑπέστη-σαν τὴ βαρβαρότητα τῆς Γενοκτο-νίας, ὅτι ὄντως «ἐν τῇ κοιμήσει οὐ κατέλιπε τὸν κόσμον».

«Ἀπαίρει» ἢ «σκηνὴ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος» ἀπὸ τίς πλαγιές τοῦ ὄρους Μελᾶ στὸν Πόντο, γιατί ἔφυ-γαν ἀπὸ ἐκεῖ τὰ παιδιὰ της, καί ἔρχεται γιὰ νά ἐγκατασταθεῖ ἐδῶ, στίς πλαγιές τοῦ μακεδονικοῦ Βερ-μίου, γιὰ νά τὰ ἐποπτεύει καί νά προσφέρει τὴ μητρικὴ προ-στασία της.

Γιὰ αἰῶνες βρισκόταν ἡ ἱερὴ εἰ-κόνα τῆς Παναγίας στὸν Πόντο μαζί μέ τοὺς ἀκρίτες τῆς ἐλληني-κῆς γῆς γιὰ νά ἀποτρέπει ὡς Ὑπέρ-μαχος Στρατηγὸς τίς προσβο-λές τῶν ἐχθρῶν. Καί τώρα, πού «κρί-μασιν οἷς οἶδεν ὁ Θεός» ὁ

Ἑλλη-νισμός τοῦ Πόντου διωγμέ-νος καί ταλαιπωρημένος ἀπό τίς κακουχίες βρῆκε φιλόξενη στέγη στή γῆ τῆς Μακεδονίας μας, ἦλθε καί ἡ Παναγία μας μαζί του.

Ἦλθε γιά νά γίνει καί ἐδῶ ἡ ἰσχυρή προστάτις τῶν τέκνων της, Ποντίων καί Μακεδόνων, τά ὅποια φυλάσσουν τά ὅρια τῆς πα-τρώας γῆς, τά ὅποια ἀγωνίζονται νά διαφυλάξουν τό ὄνομά της, τήν ἱστορία της, τήν ταυτότητά της, ἀπό ὅσους ἐπιδιώκουν νά τά σφετερισθοῦν.

Ἦλθε καί βρίσκεται δίπλα μας, μεσιτεύουσα συγχρόνως πάντοτε γιά ἐμᾶς στόν Υἱό της, ὥστε νά μήν ἐπιτρέψει νά ἐπαληθευθεῖ καί πάλι γιά τό Γένος μας ὁ λόγος τοῦ ἐθνικοῦ μας ποιητῆ, «πάντοτε εὐ-κολόπιστοι καί πάντα προδο-μέ-νοι», γιά νά μήν θρηνήσουμε ποτέ ξανά νέα θύματα γενοκτονιῶν καί ἐθνικῶν συμφορῶν.

Καί δέν θά συμβεῖ αὐτό, ἐάν ὅλοι εἴμεθα ἐνωμένοι κάτω ἀπό τήν ἰσχυρή προστασία τῆς Παναγίας μας, τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἡ ὁποία βρίσκεται πάντοτε στό πλευ-ρό ὅσων τήν ἔχουν ἀνάγκη, ὅσων πονοῦν, ὅσων διώκονται καί ὅσων ἀδικοῦνται.

Βρίσκεται δίπλα σέ ὅσους τήν σέβονται καί τήν τιμοῦν, σέ ὅσους ἐπικαλοῦνται τό ὄνομά της καί ζητοῦν τήν ἀκαταίσχυνη βοήθειά της.

Γιά ὅλους ἐμᾶς ἡ Παναγία μας «ἐν τῇ Κοιμήσει οὐ κατέλιπεν τόν κόσμον», γι' αὐτό καί τιμοῦμε μέ ὠδές καί ὕμνους τήν ἔνδοξο Κοί-μη-σή της. Γι' αὐτό καί τήν τιμοῦμε σέ κάθε ναό, σέ κάθε παρεκκλήσι πού φέρει τό ὄνομά της. Γι' αὐτό καί τήν τιμοῦμε καί στό περίλα-μπρο αὐτό κατοικητήριό της μέ τήν παρουσία πλειάδος Σεβασμιω-τάτων ἀγίων Ἀρχιερέων, οἱ ὅποιοι λαμπρύνουν μέ τήν παρουσία τους τήν πανήγυρη αὐτή τῆς Παναγίας τοῦ Πόντου καί τιμοῦν μαζί μέ τόν πρῶτο πολίτη τῆς χώρας μας, τόν Πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας, καί τούς ἐκπροσώπους τῶν πολιτικῶν καί στρατιωτικῶν ἀρχῶν τῆς πα-τρίδος μας τή μεγάλη αὐτή Θεο-μητορική ἑορτή ἀλλά καί τόν Ποντιακό Ἑλληνισμό.

Ἄς ὑψώσουμε, λοιπόν, καί ἐμεῖς καί αὐτή τήν ὥρα νοῦν καί καρδιά πρός τήν ἀπαίρουσα ἐν δόξῃ πρός τούς οὐρανοὺς Θεομήτορα καί ἄς τήν ἱκετεύσουμε νά φυλάττει τά πιστά τέκνα της, νά προστατεύει τούς εὐλαβεῖς λάτρεις της, νά ἀποτρέπει κάθε ἐπιβουλή ὀρατῶν καί ἀοράτων ἐχθρῶν καί νά σκέ-πει μέ τή χάρη της τόν Πο-ντιακό Ἑλληνισμό ὅπου γῆς, τήν πατρίδα μας καί ἰδιαιτέρως τή Μακεδονία μας καί ὅλα τά μέρη πού πλήττονται τίς ἡμέρες αὐτές ἀπό τίς πυρκαϊές, γιά νά τήν ὑμνοῦμε καί νά τήν τιμοῦμε πάντοτε.